

Usnesení Nejvyššího soudu ČSR ze dne 31.08.1977, sp. zn. 6 Co 150/77, ECLI:CZ:NS:1977:6.CO.150.1977.1

Číslo: 23/1980

Právní věta: Pracující může být uznán plně invalidním jen z těch důvodů, které jsou stanoveny v § 25 odst. 3 zákona č. 121/1975 Sb. Tyto důvody nelze dále rozšiřovat, a to ani slučováním podmínek stanovených v § 25 odst. 4 téhož zákona pro vznik částečné invalidity.

Soud: Nejvyšší soud ČSR

Datum rozhodnutí: 31.08.1977

Spisová značka: 6 Co 150/77

Číslo rozhodnutí: 23

Číslo sešitu: 6

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Důchod, Sociální zabezpečení

Předpisy: 121/1975 Sb. § 25 odst. 3
§ 25 odst. 4

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Rozhodnutím Úřadu důchodového zabezpečení v Praze z 27. 7. 1976 byla navrhovateli od 1. 9. 1976 zastavena výplata plného invalidního důchodu, protože podle posudku okresní posudkové komise sociálního zabezpečení v B. z 1. 6. 1976 není již ani částečně invalidní.

Navrhovatel ve svém opravném prostředku proti tomuto rozhodnutí namítal, že jeho zdravotní stav mu nedovoluje, aby mohl nastoupit jakékoliv zaměstnání a žádal, aby mu byl plný invalidní důchod ponechán.

Soud prvního stupně zjistil z posudku krajské posudkové komise sociálního zabezpečení v O. ze 17. 12. 1976, že navrhovatel není schopen vykonávat zaměstnání lesního dělníka, je však způsobilý být zaměstnán např. jako vrátný, výdejce náradí, náhradních dílů, pohonných hmot apod. za zvlášť ulehčených pracovních podmínek (ve zkrácené pracovní době). Soud prvního stupně dospěl na základě toho bez dalšího k závěru, že doporučovaná zaměstnání jsou méně kvalifikovaná než zaměstnání lesního dělníka, které navrhovatel vykonával před úrazem, a že navrhovatele je tedy třeba považovat za částečně invalidního podle ustanovení § 25 odst. 4 zákona č. 121/1975 Sb.; proto rozhodnutí Úřadu důchodového zabezpečení zrušil a uložil mu, aby vydal nové rozhodnutí, v němž přízná navrhovateli od 1.6. 1976 částečný invalidní důchod.

Navrhovatel v odvolání proti usnesení soudu prvního stupně dále namítal i to, že pro doporučovaná

zaměstnání nemá ani potřebnou kvalifikaci a zejména, že do těchto zaměstnání by musel docházet pěšky do vzdálenosti několika kilometrů (protože z místa jeho bydliště není tam zavedena hromadná doprava), což není pro svůj zdravotní stav schopen.

Nejvyšší soud ČSR usnesení soudu prvního stupně zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení a k novému rozhodnutí.

Z odůvodnění:

Soud prvního stupně v projednávané věci zjistil z posudku krajské posudkové komise sociálního zabezpečení v O., že zdravotní stav navrhovatele se zlepšil a poúrazové změny jsou prakticky stabilizovány. Zlepšila se hybnost navrhovatele natolik, že je schopen vykonávat vhodné soustavné zaměstnání za ulehčených pracovních podmínek. Z těchto zjištění dovodil závěr, že navrhovatel není schopen vykonávat dosavadní zaměstnání lesního dělníka (přibližovače dřeva), ale ve zkráceném pracovním úvazku může vykonávat zaměstnání ve srovnání s dosavadním zaměstnáním méně kvalifikované jako např. zaměstnání vrátného, výdejce náradí, výdejce náhradních dílů nebo pohonných hmot apod. Nezabýval se však dále otázkou, zda navrhovatel vzhledem ke svým zdravotním potížím má také možnost k pravidelnému dojíždění nebo k docházení do těchto zaměstnání bez vlivu na zhoršení zdravotního stavu. Tato okolnost je důležitá proto, že navrhovatel utrpěl při úrazu zlomeninu levého bérce, což má za následek vliv na hybnost levé nohy, a úrazem bylo způsobeno její zkrácení. Pokud by šlo o možnosti zaměstnání v místě, zůstalo neobjasněno, zda lesní závod by mohl zaměstnávat navrhovatele při takové pracovní činnosti, kterou krajská posudková komise shledala za přijatelnou při zjištěných zdravotních poměrech navrhovatele.

Kdyby bylo zjištěno, že zdravotní stav navrhovateli dovoluje, aby mohl do doporučovaných zaměstnání, případně i do jiných pro něho zdravotně vhodných zaměstnání, docházet nebo dojíždět, byl by předpokladu podstatného poklesu výdělku částečně invalidní. Doporučované zaměstnání s ohledem na dosavadní zaměstnání navrhovatele jako lesního dělníka (přibližovače dřeva) jsou sice méně kvalifikovaná, nejsou však zcela nepřiměřená jeho dřívějším schopnostem a společenskému významu dosavadního povolání.

Plná invalidita je upravena v ustanovení § 25 odst. 3 zákona č. 121/1975 Sb. s uvedením taxativně vypočtených zákonných předpokladů. Ty nelze dále rozšiřovat, a to ani slučováním podmínek stanovených pro částečnou invaliditu podle ustanovení § 25 odst. 4 písm. a) a b) tohoto zákona. Avšak splnění stanovených podmínek plné invalidity ve smyslu ustanovení § 25 odst. 3 zákona č. 121/1975 Sb. musí být zevrubně a všestranně objasněno.

Protože soud prvního stupně v odvoláním napadeném usnesení nezjistil spolehlivě skutkový stav, bylo jeho usnesení zrušeno a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení a k novému rozhodnutí. Na soudu prvního stupně bude, aby řízení v naznačeném směru doplnil a potom posoudil, zda navrhovatel splňuje podmínky pro ponechání plného invalidního důchodu anebo zda je pouze částečně invalidní.